

כל גגות פרק תשיעי עירובין

צג.

עין משפט
נר מצוה

א ג מיי פ"ד מלכות
טובה הלכה ח סג
עשין מ"ד טו"ע ח"מ
מל קט"ח ח'
יד ב מיי פ"ז מלכות
כלל הלכה יח:
ג ג מיי שם הלכה ו'א
[ג] טו [טו] טו"ע י"ד
ס"ד ר"ל ט"פ כ"ב:
ז ד מיי פ"ז שם הלכה
יא ו' וטו"ע שם ס"ד
ר"ל ט"פ כ"ב:
יז ה מיי שם הלכה יב
טו"ע ש"ע שם ט"פ
מג:
יח ו ז מיי פ"ז מ'הל'
ז שם הלכה יד טו
ש"ע ח"מ ס"ד שם ט"פ ג:

רב נסים גאון

אמר רב יהודה ג'
קריפויות זה בצד זה כו"ל,
נעשו כשירה ונתנין להן
כל צורכין.
לפרושיה בטוף פרק א'
דהא מסכתא, ויחי ונתנין
לו בית סאתים שנים
ונתנין להם בית סאתים
שלשה נעשו שיירא ונתנין
להן כל צורכין.

רבינו הגנאל

סיכך על גבי אכסדרה
וישיל לה פצימין כשירה,
ואילו השווה פצימיה
פסוליה. א"ל לדידי
כשירה היא, לדידי סלוקי
לפנינו למחציה. והנתן
חצר גדולה שפערצה
לקטנה גדולה מותרת
וקטנה אסורה, ואילו
השווה גיפופיה גדולה נמי
אסורה. וחינין התם נמי
סלוקין למחציה. והנתן
התניא יש במחציות
להקל ולהחמיר. להקל
כיצד, כרם הנטוע עד
עיקר מחציה וזרוע מעיקר
מחציה ואילן (וימלך)
שאינו אין שם מחציה
מרחיק ד' אמות וזרוע,
וזו היא מחצית הכרם
להקל. להחמיר כיצד,
היה משוך מן הכותל
י"א אמה לא [בין] זרוע
לשם, שאילו אין שם
מחציה מרחיק ד' אמות
וזרוע עד מחצית הכרם
להחמיר. הנה מצאנו
מחציה לאסורה. אמר
ליה ארמונות בארבייתא
אחיובס ממתי', והתן
אחיובס הכרם בין
הכרם לגדר, אם אין
שם י"ב אמה [לא]
יבא זרוע לשם. היו
שם י"ב אמה ונתנין לו
כדי עבודתו, וזרוע את
המותר. הנה יש מחציה
לאסורה. אלא סברא
הוא כל ארבע אמות
וכו', אמר רב יהודה
ג' קריפויות כו'. עד
ויחיד בכל קרפף נעשו
שיירא, וכאילו באחד
כולן שרייין, ונתנין להן
כל צורכין. אבל אם
האמצעות מגופף ובי'
החציונות אינן מגופפות,
ויחיד בכל קרפף אין
ונתנין להם אלא בית שש
לביד. סאתים לכל אחד
מתן שאקין שרייין ביתה
ויכרידיה הן השוכין.
איבעיא להו ב' בזה
הקריפויות ובי' בזה
הקריפויות

סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין. אין נראה כמו שפירש
בקונטרס שיש שמי דפנות לאורכה כמבוי מפולש דצ"ק
דסוכה (דף יח): מהדר ליה אצ"י לרצף זהא מודיענא לך משום דהוי
כמבוי מפולש ולא אמרינן פי תקרה יורד וסומס אלף יש לפרש
דהוי כמין גאס ואין להאריך:

הציון מקורה גפנים כאן מותר
לזרוע כאן. משום פי
תקרה אע"ג דלענין שבת לא אמרינן
פי תקרה לשמאל אלף כשיש ד'
מחציות לגירסת רבינו חננאל ור"ת
[מ"מ] יש לחלק בין כללית לשבת
כדמשמע צ"ק (דף יח.)^א והוא דקא
אמרינן לעיל דקטנה הוי כפתחה של
גדולה אף לכללית מיתורא דקמני
צמתני' מפני שהיא כפתחה של
גדולה משמע ליה לכל מילי הויא
כפתחה: **שנים ביה ושנים**
בזה. ולא דמי למשעה דקטנה
ויחיד בגדולה להכא איכא טעמא
כדאמר דנפיק להכא ולהכא:

גיוד

י"א אמה לא יביא זרע לשם שאילמלי אין מחציה מרחיק ד"א וזרוע זוהי
מחציות הכרם להחמיר א"ל ולישמעיד אותן ממתניתין ג' דתנן קרחת הכרם
ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים ט"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים
ט"ז אמה וב"ה אומרים י"ב אמה ואיזו היא קרחת הכרם י' כרם שחרב
אמצעותו אם אין שם ט"ז אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ז אמה גותן
לו כדי עבודתו וזרוע את המותר אי זו היא מחול הכרם י' בין הכרם לגדר
שאם אין שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה גותן לו כדי
עבודתו וזרוע את המותר אלא התם לאו היינו טעמא^ב דכל ד"א לגבי כרם
עבודת הכרם לגבי גדר כיון דלא מוזדערין אפקורי מפקר להו דביני ביני אי
איכא ד' חשיבין ואי לא לא חשיבין אמר רב יהודה ג' קריפויות זה בצד
זה ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה ג'
נעשה כשיירא ונתנין להן^ב כל צורכין וראי אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן
מגופפין ויחיד בזה ויחיד בזה [ויחיד בזה] אין גותנין להם אלא בית שש איבעיא
להו אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הו ואי
להכא נפקי תלתא הו או דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק ואם תימצי
לומר חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי
מהו הכא וראי אי להכא נפקי תלתא הו ואי להכא נפקי תלתא הו או דילמא
אימור להכא נפיק ואימור להכא נפיק ויהלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
גיוד

לחוקק נפיק ויהלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
גיוד

גיוד

ויחיד באמצע מהו, מי אמרינן אי הכין נפיק הא הו להו ג' ונעשו כשיירא, ואי מהכא נפיק הו להו נמי ג' ואינן
שיירא. או דילמא אימא מהכא אימא מהכא לא אמרינן. גינים באמצע ואחד בזה וכו'. והילכתא דבעיין לקולא.
כלומר אמרינן אי מהכא נפיק הו להו ג' וכן אמרינן גינים באמצע ונעשו שיירא. ונתנין להן כל צורכין. אמר רב חסדא

סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין. שמי
דפנות יש לה כהלכתא לאורכה ועשויה כמבוי
וזדופן שלשית ורביעית קצועין עמודים לקרני
הזווית ויש להם טפח: כשירה. דתנן (סוכה י:)

א"ל רבה בר רב הונן לאבוי ולא מצינו מחציה
לאיסור והתניא ב' בית שחציו מקורה וחציו
אינו מקורה גפנים כאן מותר לזרוע כאן
ואילו השווה את קרויו אסור א"ל התם סילוק
מחציות הוא שלח ליה רבא לאבוי ביד רב
שמעיה בר זעירא ולא מצינו מחציה לאיסור
והתניא יש במחציות הכרם להקל ולהחמיר
כיצד כרם הנטוע עד עיקר מחציה זרוע
מעיקר מחציה ואילך שאילו אין שם מחציה
מרחיק ד"א וזרוע וזה הוא מחציות הכרם
להקל ולהחמיר כיצד היה משוך מן הכותל
י"א אמה לא יביא זרע לשם שאילמלי אין מחציה מרחיק ד"א וזרוע זוהי
מחציות הכרם להחמיר א"ל ולישמעיד אותן ממתניתין ג' דתנן קרחת הכרם
ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים ט"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים
ט"ז אמה וב"ה אומרים י"ב אמה ואיזו היא קרחת הכרם י' כרם שחרב
אמצעותו אם אין שם ט"ז אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ז אמה גותן
לו כדי עבודתו וזרוע את המותר אי זו היא מחול הכרם י' בין הכרם לגדר
שאם אין שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה גותן לו כדי
עבודתו וזרוע את המותר אלא התם לאו היינו טעמא^ב דכל ד"א לגבי כרם
עבודת הכרם לגבי גדר כיון דלא מוזדערין אפקורי מפקר להו דביני ביני אי
איכא ד' חשיבין ואי לא לא חשיבין אמר רב יהודה ג' קריפויות זה בצד
זה ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה ג'
נעשה כשיירא ונתנין להן^ב כל צורכין וראי אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן
מגופפין ויחיד בזה ויחיד בזה [ויחיד בזה] אין גותנין להם אלא בית שש איבעיא
להו אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הו ואי
להכא נפקי תלתא הו או דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק ואם תימצי
לומר חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי
מהו הכא וראי אי להכא נפקי תלתא הו ואי להכא נפקי תלתא הו או דילמא
אימור להכא נפיק ואימור להכא נפיק ויהלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
גיוד

י"א אמה לא יביא זרע לשם שאילמלי אין מחציה מרחיק ד"א וזרוע זוהי
מחציות הכרם להחמיר א"ל ולישמעיד אותן ממתניתין ג' דתנן קרחת הכרם
ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים ט"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים
ט"ז אמה וב"ה אומרים י"ב אמה ואיזו היא קרחת הכרם י' כרם שחרב
אמצעותו אם אין שם ט"ז אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ז אמה גותן
לו כדי עבודתו וזרוע את המותר אי זו היא מחול הכרם י' בין הכרם לגדר
שאם אין שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה גותן לו כדי
עבודתו וזרוע את המותר אלא התם לאו היינו טעמא^ב דכל ד"א לגבי כרם
עבודת הכרם לגבי גדר כיון דלא מוזדערין אפקורי מפקר להו דביני ביני אי
איכא ד' חשיבין ואי לא לא חשיבין אמר רב יהודה ג' קריפויות זה בצד
זה ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה ג'
נעשה כשיירא ונתנין להן^ב כל צורכין וראי אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן
מגופפין ויחיד בזה ויחיד בזה [ויחיד בזה] אין גותנין להם אלא בית שש איבעיא
להו אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הו ואי
להכא נפקי תלתא הו או דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק ואם תימצי
לומר חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי
מהו הכא וראי אי להכא נפקי תלתא הו ואי להכא נפקי תלתא הו או דילמא
אימור להכא נפיק ואימור להכא נפיק ויהלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
גיוד

לחוקק נפיק ויהלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
גיוד

הגהות הב"ח
(א) גבי לאו היינו טעמא
(ב) אלא דכל ארבע: (ג) עשמה
כל זורק (ד) ודלי' טו"ע י"ב
ס"א אין זה: (ה) ר"ש ד"ה
אומני ובי טפי מבמימא.
י"ב ר"ל מן הבית:
(ו) ד"ה ויחד זרוע ויהי כל
שהוא היקף גדול
(ז) ד"ה ואחד
וד"ה וכל היכא כד"ה:
(ח) בא"י מן החיטים
ההיקף כל צרכו ס"ד:

מוסף רש"י

סיכך על גבי אכסדרה
שיש לה פצימין. שמי
דפנות יש לה כהלכתא לאורכה ועשויה כמבוי
וזדופן שלשית ורביעית קצועין עמודים לקרני
הזווית ויש להם טפח: כשירה. דתנן (סוכה י:)